To je motto 3. ročníku **Art Festivalu Hudby Gastronomie Umění**, který se **17. srpna** konal v Plané nad Lužnicí. Předchozí ročníky se konaly v jiném městě nad Lužnicí – ve Veselí. Tamní radní nebyli nakloněni pokračování, kdežto plánští projevili zájem. Pořadatelem je kapela **Cihelna a spol.**
(a hlavním motorem kapelník
Marek Máca Cihlář
). Ještě o nich bude zmínka.

Jako první na plánském ostrově vystoupila kapela
Ve čtvrtek v pět
. A ta se rozhodla pojmout vystoupení letecky. S mezipřistáními převážně folkovými, ale i těmi s prvky šansonu, blues i rock'n'rollu. Od
Cest mraků
, kolem nejmenšího
Divnýho ptáka
,
Celkem vzato
až
Ve čtvrtek v pět
. I s přídavkem
Jako Máca
. Prostě energické podání s mnoha informacemi z cest a procítěným zpěvem Lucky Slámové. A že to byla jízda. Pardon, let.

Eva Emingerová a trio - jazzové uskupení známé nejen na české scéně. Piano, kontrabas, bicí a zpěv Evy - to je projev radosti s postupně se uvolňující se energií. Vrcholem byl
Život je jen náhoda
i s Mácou a panem starostou.
Cihelna a spol.
- toť
Srdce světa
mostního nám naservírovala
Cejlonský čaj
či ukázali
Irského slepýše

.
Člověče vstávej
a utíkej si poslechnout (kdož jsi ještě neslyšel) velkou porci folkové až rockové muziky postavenou z pevných cihel (a ze 3/5 rodiny Cihlářů). Musím vyzdvihnout tu dětsky něžný, tu dospěle hluboký až drsný hlas Magdalény Cihlářové,
Real amateur girlfriend ass worship: Sniff, smell, lick & worship her ass
vždy však silně procítěný. Pro tento hlas mám slabost.

V následné pasáži nazvané **Jam stage** se s cihelným uskupením prolnuli i další muzikanti (Milan Kekit Šebelík, Eva Emingerová či Matěj Janouch). Došlo i na
"mostní hymnu"
, kterou Máca napsal v týdnu konání festivalu. Někteří z muzikantů ji na jevišti slyšeli poprvé.
„Vím, že nic nevím, ale cítím"
si budu dlouho pamatovat. Na závěr vystoupilo uskupení
Napříč
, které jakoby symbolizovalo festivalovou cestu napříč různými žánry. I když jsem zůstal jen na začátek vystoupení, lehce podmanivý bluesrock s trochu výraznější bicí složkou nezněl vůbec špatně.

Abych neopomněl zmíněnou Gastronomii. Máca připravil nakládaný speciální Tátův hermelín a Dědovy utopence. A jako "třešničku" Babiččiny borůvkové koláčky. Věřte, kdo nic z toho neochutnal, o hodně přišel. Co nemohu hodnotit jsou irské nápoje - točený Guiness a různé druhy whisky. Ale zájem o ně byl nemalý.

Festival Mosty se zdá v Plané nad Lužnicí uchytil silným drápkem (termín příštího ročníku je na spadnutí). Lidí přišlo více jak dvěstě. I když drobně poprchávalo (prý štěstí), pod velkými stany bylo příjemně a ani taneční parket nezůstával prázdný.
A na závěr jedna hádanka. Víte kdo nebo co je Barča? Přece jen to ještě není všechno. Máca mi ochotně a s nadšeným zájmem odpověděl na dvě otázky.

Co tě motivuje k pořádání festivalu Mosty?
Když jsem se před šesti lety díky dceři Magdaléně začal zase více věnovat muzice, začali jsme

spolu hrát, hledali jsme cestičky jak dostat naše písničky k lidem.
Nebylo lehké najít nějaké to malé pódium, kam by nás někdo pozval. Ale přeci se pár míst našlo. A pak jsme zjistili, že podobné starosti mají i jiné kapely, které zrovna nehrají v rádiích a přitom hrají parádní muziku. A tak jsme začali dělat vlastní malé pořady, abychom našli své domácí publikum a abychom mohli na oplátku zase pozvat spřízněné kapely.

No, a později jsem se rozhodl, že ty jednotlivé pořady spojím v jeden větší večer.
Takže současných motivací je hnedle několik. Jednak mám pocit, že hudby není nikdy dost a každá její kapka může dnešní dobu trochu zkrášlit. Potom už to je dnes i trochu úcta k tradici, protože již máme za sebou 3. ročník a pořád se to vyvíjí. Také máme hodně kamarádských kapel, které rádi zveme, no a samozřejmě pro naši kapelu Cihelna & spol. je to další možnost si zahrát...
Když se to všechno sjede v jeden večer na jedno místo a začne celé to rojení, vrnění, „harmonienící“, špetka trémy měnící se následně ve velké nasazení muzikantů, úsměvy a potlesk publika, vůně dobrého jídla, lahodné pití a Mosty ožijí… dost možná jsme si na tom už taky trochu vypěstovali závislost. (-:

Proč ses to rozhodl spojit s dobrotami i z vlastní kuchyně?
Láska prochází žaludkem…:-) Já myslím, že čím víc smyslů v návštěvníkovi rozehrajete, tím může být zážitek mocnější. Pak jsme zjistili, že když nabídneme pochutinu s osobnějším přístupem nebo třeba malým příběhem, máme téma k dobru a návštěvník se více „zapohoduje“ a cítí se víc v domácím prostředí. A tím se mohou tóny hudebníků dostat hlouběji a blíže k srdci…
A že rád vařím, a že nejsem v rodině takový sám, tak nabídneme něco, o čem tušíme, že by mohlo chutnat…
Nedílnou součástí té naší nabídky je irský pub. Točený Guinness a irské Whiskey a drinky z nich tu náladu samozřejmě také mohou vylepšit…a Irsko je země hudbě zaslíbená…